

[Ragnhild Andersen.]

vilde have faaet, hvis de gik paa Arbejde, og saa bare blive hjemme fra Arbejdet.

Jeg maa derfor sige for mine Kollegers, for de kvindelige Arbejders Vedkommende, at de naturligvis vil sætte Pris paa at faa fuld Arbejdstid, fordi Lønnen er for dem det afgørende; det er den, de skal leve af og klare sig for. Men naar de gaar ind for at bibeholde Arbejdsfordelingsloven i Øjeblikket, er det, fordi de ser kollegialt paa Tingene og mener, at man, som Situationen ligger, maa forlænge denne Lov, idet vi, saa længe det er nødvendigt, og saa længe der ikke er skabt Garanti for Arbejde til alle, maa fordele det forhaandenværende Arbejde til alles Bedste. Men det Angreb, der i Dag er rettet mod de kvindelige Arbejdere, for at de skulde misbruge denne Lov, det vil jeg paa det bestemteste tilbagevise.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hedtoft: Jeg tillod mig fra min Plads en Afbrydelse til det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen, der maaske berettiger, at jeg siger to Ord. Naturligvis er jeg — og jeg tror alle forstandige Mennesker — enige med det ærede Medlem i den principielle Betragtning, at intet Samfund kan acceptere en Ordning, der godkender, at en Mand, der engang har lært et Fag, til evig Tid og uanset Beskæftigelsesforholdenes Udvikling skal kunne forlange at blive ved dette og faa Understøttelse eller Arbejdsfordeling, eller hvilke andre Hjælpeforanstaltninger Samfundet har. Denne Banalitet skiller ikke det ærede Medlem og mig eller mit Parti, og det er billigt at forsøge paa at score Points fra denne Talerstol paa, at det er en Opfattelse, som det ærede Medlem eller hans Parti eller den højtærede Socialminister er ene om. Den har alle forstandige Mennesker i dette Land. Men det er noget helt andet at stille det op, som det nu er gjort dels af det ærede Medlem og dels af det ærede Medlem Hr. Aage Fogh: at det er en Selvfølge, og det er nødvendigt, det er naturligt, og det er rimeligt at acceptere den Ordning, at hvis der er Mangel paa Arbejdskraft ved Sukkerroelugning, skal Tømreren, selv om han bor Mil derfra og er gift, være forpligtet til at tage derhen. Det er noget helt andet, og det er en Agitation og en Talemaade, som i Virkeligheden er farlig. Det har ikke meget med de praktiske Forhold at gøre. Hvis den højtærede Arbejds- og Socialminister vil undersøge de Erfa-

ringer, der ligger i Ministeriet, gaar de ud paa, at hver Gang man har forsøgt paa at tilkalde udenbys boende faglærte Arbejdere til Sukkerroelugning, bliver de sendt hjem af de paagældende Bønder. De kan nemlig ikke. De duer ikke til det Arbejde. For det første kan de ikke tjene en ordentlig Løn, og for det andet gør de som Regel mere Skade end Gavn, og det er efter min Mening urimeligt fra denne Talerstol, som det er sket saa ofte før, at fremsætte disse flotte Bemærkninger, som i Offentligheden fremkalder det Indtryk, at der er en mægtig stor Arbejdsløshed i dette Land, og dog mangler man i en bestemt Sæson, nogle Maaneder, Folk til Roelugning eller noget andet. Det skaber en Indstilling og en Opfattelse i vide Kredse af det danske Folk om danske Arbejdere, som danske Arbejdere ikke fortjener.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen overvurderer Priskontrolraadets Magtfuldkommenhed. Den er jo stor nok, og jeg vilde ønske, den blev stærkt begrænset, men jeg tror ikke, den kunde gaa saa vidt, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen kunde tænke sig.

Over for det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen skal jeg udtale min Glæde over, at det ærede Medlem aabenbart ogsaa har kunnet konstatere nogle Eksempler paa Misbrug, men at man ligefrem skulde have kunnet konstatere, at Arbejdsgiverne har skrevet Arbejdstimer over paa Arbejdsfordelingen, det tror jeg ikke er rigtigt, der maa vist have indsneget sig en Misforstaaelse. Endvidere vilde det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen mene, at jeg havde sagt, at de kvindelige Arbejdere foretrak at ligge hjemme paa Sofaen. Det har jeg aldrig i mit Liv sagt, nej, jeg har sagt, at det var forstaaeligt, at en kvindelig Arbejder, der havde Hus og Hjem, godt vilde have nogle Ekstratimer hjemme, naar hun kunde faa fire Femtedele af Lønnen i Erstatning. Jo, det vilde nu være forstaaeligt, navnlig hvis hun kun tjener lidt; for det Arbejde, Kvinden gør hjemme, er nemlig ogsaa værdifuldt. Det var maaske ikke gaet op for det ærede Medlem.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.